

שמחה וביטחון

מידת הביטחון היא קנה המידה לדביקות בה'

ב"ה, כ"ה סיון, תשי"ב
שלום וברכה!

קבלתי מכתבו מיום ד' ל"ד בעומר, בו מתאר מצב עסקיו שהנהו בעל חוב גדול וכו' וכו' וכותב שיש לו אפשרות למכור איזה מגרשים שיש לו, אבל אינו יכול להחליט בעצמו מה לעשות והעולה על כולנה מהנראה בכתבו, שנפל ברוחו ובמילא נחלשה אצלו גם מדת הביטחון שלו, וכותב הנני בזה העולה על כולנה, כי עפ"י המובא בספרי הקדש בכלל ובספרי חסידות בפרט, הרי בזה תלוי הכל, מדת הביטחון הנה היא קנה-המידה להתקשרות ודביקות ענינים גשמים של האדם עם הבורא ב"ה, ואם הדביקות היא במילואה, אז בודאי אי אפשר שיהיה כל חסרון, כיון שלמעלה אין ענין זה כלל וכלל.

וכיון ששואל עצתי - אחרי הקדמה שכבקשתו כשהייתי על הציון של כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע, הזכרתיו להמצטרך לו - הרי לפי דעתי צריך הוא להתעסק עם עצמו, הארעווען אויף זיך, לחזק בטחונו בהשי"ת במדה היותר גדולה, ואמיתת מדת הביטחון היא, שאף שאין רואים כל דרך בטבע, הרי נעלה מכל ספק שבודאי יהיה הכל טוב, ובטוב הנראה ונגלה לעיני בשר ממש, היינו בפרנסה בהרחבה ובבריאות וכו' ולגבי למעלה הרי הענינים שבטבע אינם נוגעים כלל,

וכיון שהאדם למטה מעמיד את עצמו ומגביה את עצמו למעלה על כל פנים משהו מן הארץ, היינו כשפועל בעצמו שעל ידי זה שהוא יהודי מאמין, בטוח בתכלית שאין בעל בית עליו מחוץ מהשי"ת, הרי ביכולתו להמשיך גם פה למטה, שגם למטה לא יוכלו כל עניני הטבע לנגוע בו שלא לטובה ח"ו, ותקותי חזקה בהשי"ת, שאם רק יתחזק בבטחונו בתכלית, הרי יראה תיכף שינוי בהנהגה עמדו בעניני המסחר הגשמי ויתחיל מצבו לילך הלוך וטוב און פון גוט צו נאך בעסער [ומטוב ליותר טוב],

ונוסף על זה היה צריך להתחיל תיכף ומיד בנתינת צדקה כפי רגילותו ולהוסיף על כל פנים במקצת על רגילותו עד עתה, ואחכה ממנו לכשורה טובה בכל הנ"ל.

בברכה להצלחה בגשמיות ושיקוים בו פתגם כ"ק רבינו הזקן, אז השי"ת גיט אידן גשמיות או זיי מאכץ פון גשמיות רוחניות [שהשי"ת נותן ליהודים גשמיות והם עושים מגשמיות רוחניות].